

ἢ ἔσμεν ἄνωθεν. θάλασσαν, ψιτὰς τε καὶ
 ποταμοὺς, καὶ ἄσασαν ταύτην τὴν κτίσιν
 ὅπου ἔχομεν χεῖρας τὰς ἡμέρας. καὶ
 ἰδὼν τὴν εὐμορφίαν τῆς κτίσεως
 οὐρανοῦ καὶ γῆς. ὁρῶν ἀκαθίστη καὶ αὐτὸς
 ὡς θεός, καὶ νὰ γένῃ ὁμοιοτάτῳ, καὶ παραθεῖ
 ἐξέπεσαν ἅσπασμα τῶν ἀγγέλων. καὶ
 ἔγινεν ἀντιφωτός, σκοτός ἐξοφωμένον, ἐ-
 μεμωμένον, καὶ τῆς ἀγγελικῆς σοφῆς
 ἐσηγεμένος. Τινὲς μὲν φλυαροῦσι ἐ-
 πλαμψοῦν ἰουλιέτοντα, ὅτι διατίδεν
 καὶ ἀδέχεται τὸν ἀπὸν τὸν πλαθέντα παρὰ
 τοῦ θεοῦ προσκλήσει, τουτέστι τὸν ἀδάμι,
 δια τοῦτο ἐξέπεσε. καὶ ἔπειτα διωρῶ τοιαῦτα,
 ἀναθεματίζοντάς τὴν ἀγραφί. Τοιοῦτοι
 τοῦτο εἶναι ἡ δαδὸς καὶ ἀπὸν θεοῦ. διὰ τὴν
 ὅτι μὲν ἀπὸς ἐπλάσθη καὶ ἔγινεν τὸ παρασκεῖν.
 ὅθεν δαδὸς ἐξέπεσε τὴν τρεῖς. τὰ τὰ τρεῖς